

MAGÁNALKALMAZOTTAK LAPJA

MAGYAR MAGÁNALKALMAZOTTAK SZABAD SZAKSZERVEZETÉNEK KOZLONYE

Választ a magyar nép

Irta: Köves András

A magyar nép május 15-én a szavazóurnák elé járul, hogy meghatározza jövő sorsát, véleményt mondjon az elmúlt négy esztendő eredményeiről, megmondja, akarja-e az ötéves gazdasági tervet, akarja-e hazánk békéjét.

A választásokon egy lista indul: a Függetlenségi Népfront listája. Azért indulnak a demokratikus pártok és a tömegszervezetek közös listán, mert az alapvető, döntő kérdésekben, ötéves gazdasági tervünk megvalósításában és békénk biztosításában egyetértéssel és tudják, hogy ezeket a célokat csak közös erővel, az egész dolgozó magyar nép mozgósításával érhetjük el.

A szocializmus építésének nagy feladata szükségessé teszi a dolgozók bevonását a hatalom gyakorlásába és ellenőrzésébe is. Fel kell számolnunk a polgári parlamentarizmus pártversengésen alapuló választási rendszerét, amely a dolgozóknak azt a látszatot nyújtja, mintha szavuk volna a közügyekben, holott a valóságban kirekeszti őket az állami ügyek intézéséből és ellenőrzéséből. A demokratikus erők összefogása hozzásegít bennünket ahhoz, hogy a dolgozó nép az állam ügyeinek ellenőrzésében a kellő befolyást és a kellő kritikát gyakorolhassa.

A választáson való részvétel nem pusztán formai kérdés, hanem ötéves gazdasági tervünk megvalósításának és a béke biztosításának politikai előfeltétele. Erre mutatnak a felszabadulásunk óta eltelt négy esztendő eredményei. Népi demokráciánk fejlődése a legszorosabban össze volt kötve a munkásosztály egységével és előretörésével. Amilyen mértékben erősödött a munkásosztály hegemóniája és erősödtek a vele szoros szövetségben lévő demokratikus erők, olyan mértékben sikerült az egyes reakciós pártokat, majd a koalíció egyes pártjaiban meghúzódó reakciót fokról-fokra kiszorítani hadállásából és fokozatosan megoldani célkitűzéseinket.

Emlékezzünk a felszabadulás óta eltelt idők nagy eredményeire, melyeket a Magyar Dolgozók Pártja vezetésével értünk el.

Emlékezzünk a 642.000 nincstelen paraszt javára végrehajtott földreformra. Emlékezzünk a stabilizációra és hároméves gazdasági tervünk megindítására, amelyekről a reakció mindig azt hangoztatta, hogy csak külföldi tőkéssek segítségével tudjuk végrehajtani, de a Magyar Dolgozók Pártja irányításával nélkülük, sőt ellenükre hajtottuk végre.

Emlékezzünk a bankok és a száznál több munkást foglalkoztató ipari üzemek államosítására.

Fejlődésünk a legszorosabb összefüggésben áll a munkásosztály vezetése alatt álló demokratikus erők egyre fokozódó előretörésével, amelynek jelentős állomása a május 15-i választás. Azért tesszük a választást harci és nem

formai kérdéssé, mert tudjuk, hogy ma már a reakció nem pártokban szervezkedik, hanem meghúzódik a tömegek között és alattomosan próbálja egységünket megbontani: ezért szükséges, hogy egységünk a választásokon hatalmas erővel nyilvánuljon meg.

Ez a szavazás a dolgozó magyar nép felsorakozása lesz, hogy hitet tegyen a Függetlenségi Népfront programja mellett.

A vállalatok, bankok és intézmények alkalmazottai előtt ötéves gazdasági tervünk különösen széles lehetőségeket tár fel. A 300.000 ipari munkás mellett száz-ezer új szakemberre, közöttük tizezernyi szakképzett tisztviselőre, könyvelőre, üzemgazdászra, statisztikusra, kereskedelmi és más szakemberre lesz szük-

ség, úgy hogy az ipari munkásságból és szegény parasztságból felnövekvő új értelmiségiek elhelyezése mellett a terv megvalósítása során sikerül majd pályánk egyik régi hibáját, a munkanélküliséget teljesen felszámolni. A terméggazdaság, a szocialista termelő erők szakadatlan növekedése kiküszöböli a kapitalista anarchiában vergődő munkások és alkalmazottak állandóan fenyegető rémét: a munkanélküliséget, felszámolja a létbizonytalanságot, nyugodt, biztos jövőt teremt a dolgozóknak.

A nemzeti jövedelem döntő részét már nem a hatalmat bitorló nagybirtokosoknak és finansztorokéknak, hanem a dolgozó népek juttatja. Ezzel a jólét fokozását, az életszínvonal további emelkedését biztosítja.

A május 15-iki szavazáson kifejezésre juttatják a vállalatok, bankok és intézmények dolgozói, hogy erős és független Magyarországot akarnak, hogy megakarják védeni a békét. A béke védelmének előfeltétele az erő és szilárdság. A május 15-iki választáson meg kell mutatni, hogy a dolgozó nép egységesen vonul fel a Magyar Dolgozók Pártja által vezetett Függetlenségi Népfront mellett. A választáson megnyilvánuló szilárdság és egység a dolgozók részéről olyan megnyilvánulás, amely visszautasítja a nyugati imperialisták beavatkozási kísérleteit hazánk belügyeibe. Ezen a választáson nyilvánul meg, hogy hazánk nem rés, hanem bástya a béke frontján, azon a békefronton, amely a Szovjetunió által vezetett népi demokráciák és az egyszerű emberek százmillióinak békeakarátán alapszik.

Május elsején, a dolgozók nemzetközi szolidaritásának ünnepén szerte az országban a dolgozók milliói vonultak fel, hitet tettek az ötéves terv és a béke védelme mellett.

Egyedül Budapesten a dolgozók soha nem látott többszázszoros felvonulása és hangulata legkisebb bizonyossága annak, hogy a dolgozók hitet tesznek a Magyar Dolgozók Pártja által vezetett Függetlenségi Népfront programja mellett, hogy valóban teljes erejükkel és odaadásukkal építeni akarják az ötéves gazdasági terv szellemében országunkat és minden erejükkel és elszántságukkal megakarják védeni a békét. Az elmúlt négy esztendő eredményei bizonyítják, hogy a magyar dolgozóknak meglesz az erő és odaadás, hogy ötéves tervünket megvalósíthassuk, hogy Magyarországot valóban a béke és jólét hazájává tegyünk.

Vállalatok, bankok és intézmények alkalmazottai: május 15-én sorakozzatok fel egységesen a szavazóurnák előtt, a Függetlenségi Népfront listája mellett, álljatok ki egy emberként, az ötéves gazdasági terv, az építőmunka, a béke, jólét, függetlenség mellett

J. F.

A béke táborához tartozunk

Ötéves tervünk a béke tervvégrehajítása csak békés munkával lehetséges. Erthető tehát, hogy minden jószándékú ember különös féltő gonddal óvja, kívánja a békét nálunk, hisz nemzetünk felemelkedése, jövőnk záloga: az ötéves terv függ tőle.

Miért is akarnánk háborút? Nem akarunk népeket leigázni, hogy azután szabadon kiszármányolhassuk őket nem kívánunk piacot hódítani árufellegünknek. Országunk, dolgozó népünk jólétét saját munkánkkal kívánjuk biztosítani, a termelékenységet nem a rabszolgák és a kulik számának növelésével, hanem az ésszerűsítéssel és selejtcsokkentéssel emeljük. Békét akarunk tehát; békén dolgozunk. De ezt nemcsak mi magyar dolgozók, alkalmazottak kívánjuk így, hanem az egész világ dolgozó népe mindenütt.

Természetes-e ez? Természetes, hisz a háborúskodás terheit a dolgozók viselik, a vér és anyagi áldozatot ők hozzák, hogy közben a tőkés, hadiszállítók vagyona növekedjék. Kik akarják tehát a háborút? Azok, akiknek a háború aranyesőt jelent, akik milliók vérének akarják hatalmukat növelni, pénzeszsákjaikat fészere tenni.

Ezek között az uszítók között a vezérszólamot az amerikai imperialisták: Északamerika vezető kapitalistái viszik. De felsorakoznak melléjük az angol, francia és a többi imperialista háborús uszító, is. Nem tetszik nekik először is az, hogy egyre csökken az olyan népek száma, melyek jó piactól szabad kereseti lehető-

séget, olcsó nyersanyag és munkaerőforrást jelentenek számukra.

A kínai nép felszabadulása nagyon komoly veszteség számukra, hisz Kína dollármilliókat, extraprofitot hozott, de a népi demokráciák erősödése, iparosodásuk, függetlenségük is szálla szemükből.

A népi demokráciák országok biztosították gazdasági és politikai függetlenségüket. Ez sikerült, mert a nagy Szovjetunió önzetlen barátságára támaszkodhattak. A Marshall-terv hálóját így nem sikerült rákvetniük, s ezért sikerült a népi demokráciáknak helyreállítani háború által okozott károkat, sőt ezen túlmenően is új alkotásokat hoztak létre. A következő években pedig — így nálunk is az ötéves terv folyamán — forradalmi sebességgel emelkedik majd termelésünk és ennek következtében lakosságunk életszínvonala. S itt a második pont, ami bántja az imperialistákat. A Szovjetunió és a népi demokráciák dolgozóinak emelkedő életszínvonallal szemben a kapitalista országokban hétről-hétre nő a nyomor és munkanélküliség. Azért is igyekeznek zavarni építő munkánkat, mert rettegnek attól, hogy népeik az itteni eredményekből és az ottani nyomorból levonják az érthető következtetést: azért jó nekünk, mert megszübadultunk kizsákmányolónktól és azért nyomorognak ők, mert nyakukon ülnek a kapitalisták.

A párisi békekongresszus — 600 millió ember békevágynak kifejezője — keserű való-

ságra figyelmezteti a háborús uszítókat, arra, hogy a népek nem ülnek fel többé a hazug propagandaútra, arra, hogy a dolgozók öntudatra ébrednek az egész világon, nem hajlandók bőrüket vásárra vinni elnyomók érdekében, hanem

ha fegyvert adnak kezükbe, visszafelé fordítják.

A Nobel-díjas francia tudós, Joliot-Curie, az egész francia nép nevében beszélt akkor, amikor a párisi békekongresszuson ezeket mondta: »Nem azért vagyunk itt, hogy esedezünk a békéért, hogy kérjük a békét, hanem azért, hogy erőlyesen érvényt szerezzünk békevágynak.« Nenni pedig kijelentette az olasz nép nevében, hogy »ha az Atlanti Szerződés kitervezői mégis elszánnák magukat arra, hogy a nyugati népeket háborúba rántsák, forradalom lesz a nyugati népek válasza.

A béke védelmezői között vagyunk mi is, együtt a Szovjetunióval és a népi demokráciákkal és ezen a fronton — Rákosi Máttyás és a Népfront vezetésével — nem rés, hanem bástya vagyunk. A békéért, az ötéves tervért folyó harcunk sikerének egyik biztosítéka a minden jó szándékú, építeni akaró embert összefogó Népfront, amelynek először sikerült a magyar történelem folyamán egységbe kovácsolni minden építő erőt ebben az országban. Aki tehát a Népfontra szavaz, az a békére, az ország felemelkedésére szavaz. Mi, irócai dolgozók tudni fogjuk kötelességünket május 15-én.

Brigádmozgalmunk | A Külforgalmi őrzi a vándorzászlót

A III. szocialista munkaverseny során új lendületet kaptak. Ma már 500 brigádban 2515 kartársunk dolgozik, míg 47 munkacsoport 341 dolgozója egy-öt het konkrét és munkafeladattal ellátható munkája alapján a mai napon az elkövetkező hetekben brigáddá. Brigádmozgalmunk továbbfejlesztéséhez fel kell készülnünk az eddig szerzett tapasztalatok, rá kell mutatnunk a helyes módszerre és egyszerűsíteni a hibákra is.

Sok brigádnál olyan jellemző a célkitűzés, amelyből a vállalati munkaverseny alapelvei vagy irányvonalai csupán általánosságban tükröződnek, pl.: »a magyarságunk előmozdítása« (Másvárosi Magvető-brigád). Hiba a feladatok elvégzésének vállalása határidő nélkül vagy a kiindulási helyzet megjelölése nélkül. (Pl. OTI: László, Hárkos beke-brigád.) Nem lehet brigádcél a munkafeladat betartása, ebedő időszaki szorítás sem. Nem lehet brigádfeladatnak a tagok munkakörét megjelölni vagy az előirányzatot úgy kitűzni, hogy »cél: a teljesítmény jelentős vagy nagymértékű növelése«.

Helyes brigádmunka folyik ott ahol a megállapított átlagteljesítmény túljelölését konkrétan megjelölik: (Pl. Vállati feladatok a norma 25 százalékos túlteljesítéséig). Természetesen mindig rögzíteni kell a normát (OTI: VÖRÖS CSILLAG-brigád). Helyes vállalás más munkában, munkás csoportoknál való segítség, levelezési csoportokban kiegészítő munkaidő pótlása is.

Helyesek a TERMÉNYFORGALMI N. V. ZALKA MÁTE brigádjának a célkitűzései:

1. A március 1-én fennálló 60 túlóra 60 százalékos csökkentése március 15-ig és a teljes megszüntetése márc. 31-ig.
 2. 20.000 okmánykönyviszámba ellenőrzése, rendezése március 31-ig.
 3. 1500 kartonból 225 db összeadása és rendezése március 31-ig.
- Ugyancsak jó a BANYA-ANYAGBESZERZO N. V. REVIDEAL-brigádjának vállalása:
1. Naponta 30 fuvarlevél ellenőrzése fejenként, a folyó munkák mellett.
 2. A minőségi munka megjavítása: a szuperrevízió 1000 fuvarlevélenkénti átlagos nyolc forint hibatalálását öt forintra leszorítani április 30-ig.

Hogyan rögzítsük le a brigád feladatvállalását?

- Helytelen célkitűzés: »A napi munkamennyiséget a lehető legjobb munkamódszerekkel úgy feldolgozni, hogy a túlórákat a lehető legkevesebb mértékig szorítsuk le.«
- Helyesen így készíthetjük volna el a brigádtervet:
- »A brigád vállalja, hogy:
1. az eddig naponta átlagosan 120 feldolgozott ügydarabszámot átlag napi 135-re emeli május 31-ig.
 2. Vállalja a brigád, hogy az eddig havi átlagban 170 túlórárt május hónapban 110-re csökkentti.
 3. Vállalja a brigád, hogy a nyomatványfelhasználásnál havi átlag 14 pontot példányt, selejtet 50 százalékkal, az elszámolásnál, átlag havi átlag 7 hibát, átlag 3-ra csökkentti május 31-ig.
- A jó brigádmunkában lefektetett tapasztalatok alapján így fejleszthetjük brigádmozgalmunkat.

Április 30-án este 7 órakor adtuk át Szakszervezetünk legjobb üzemének a Kivaló Munka Megbecsüléséért felírt vándorzászlókat.

A május elsejére feldíszített székhez fényárbau üszött, miközben a színházteremben gyülekeztek kartársaink. SzIT-egyenruhás fiúk és leányok vigyáztak a rendre. A legmagyobb izgalom természetesen a Külforgalmi dolgozói között látható, akik alig várják már hogy az ünnepély megkezdődjék. A Külforgalmi dolgozói bebonyolították, hogy az írók dolgozói nemcsak teljesíteni tudják a vállalt feladataikat, hanem túl is teljesítik a munkaverseny sikere érdekében. Ezt bizonyítja a Magyar Külforgalmi N. V. dolgozóinak kiváló eredménye, akik a III. országos munkaverseny első kiértékelésénél a számukra előírt exporttervet 115,5 százalékra teljesítették.

Az ünnepélyt Barcsa Sándor elvtárs, Szakszervezetünk elnöke nyitotta meg. Üdvözölte a körünkben megjelent Ott Károly napjeleni miniszter elvtársat, Lakatos Béla elvtársat, a Szaktanács termelési osztályának vezetőjét és a többi megjelenteket. Ezután felment a függöny és a szépen feldíszített színpadon SzIT-egyenruhás ifjú tartotta átadásra készen a nehez

vörös selymezászlót.

amelyet Szakszervezetünk emblema díszített. Hatalmas tapsorkán fogadta a mikrofon előtt megjelent Kóves Andrást elvtársat Szakszervezetünk főtákarát. Kóves elvtárs emlékeztetett arra, hogy négy esztendővel ezelőtt éppen ezekben a napokban tüzte ki a Szovjetunió Vörös Hadserege a berlini Reichstag épületére a szabadság lobogóját. Kifejtette továbbá a vándorzászló átadásának jelentőségét és megállapította, hogy a fejlődés egyes további állomásait, a jó munka megbecsülését a vándorzászló-átadások jelentik.

Kóves elvtárs ezután ismertette a munkaverseny részletes eredményeit. A győztes Magyar Külforgalmi N. V. dolgozói nemcsak hogy túljeljesítettek az előirányzatot, hanem a versenymozgalmot tudatosítása, az újtások és a brigádszervezés területén is komoly eredményeket értek el.

Lelkes eljenzés és taps közszóntotta a Külforgalmi dolgozóit. A Külforgalmi dolgozóinak képviselőjében Gábor Zoltán elvtárs, a Szakszervezeti Bizottság titkára, Vadász Andorné kiváló munkás és Szurdoki Gabriella, az ifjúság képviselője az emlékkönyv

átírása után átveszik a vándorzászlót. Gábor elvtárs beszédében kifejtette, hogy a zászló elnyerése nemcsak dícsőség, hanem

kötelezettség a további jó munkára.

Ezután Kóves elvtárs 18 oklevelet adott át a munkaverseny első hónapjában legjobb eredményeket elért dolgozóknak, kiknek eredményeit lapunk legutóbbi számában már ismertettük. A szakmánként való kiértékelés alapján a következő vállalatok dolgozói kaptak oklevelet:

KELIMPEX (Külkereskedelem).
MASPED (Szállítványozás).

Beruházási Bank és a Magyar Nemzeti Bank pénzforgalmi osztálya a bankszakmából, az állami nagykereskedelem 31 munkaversenyben résztvevő vállalata közül: a Terményforgalmi N. V., az Irodagép Értékesítő N. V., a Gyapjúkereskedelmi N. V., a Gazdasági Magterméltető N. V., az Ásványolajforgalmi N. V., a többi szakmából pedig az Országos Társadalombiztosító Intézet, az Állami Hirdető, a Dunavölgyi Timföldipar és a Gazdák Biztosító Szövetkezete.

Különös jelentőségük van ezeknek a kitüntetéseknek, éppen a mai időkben, amikor egyesek — szándékosan és rosszindulatúan — azt terjesztik, hogy az értelmiségiek másodrendű dolgozóknak számítanak. Ezek a kitüntetések ép úgy, mint az a tény, hogy a Szakszervezetek Országos Tanácsa

jelölt magánalkalmazotti vonalon elüzem

— ennek éppen az ellenkezőjét bizonyítják. Jó munkáért semilyen munkakörben nem marad el az elismerés.

Ez a vándorzászló, az oklevelek, ma nem egy vállalatnak szóló kitüntetések, hanem a dolgozók összességének szólunk és az eredmények, melyek ezeket az elismeréseket maguk után vonták, az összesség, az egész dolgozó réteg megbecsülését jelentik. Ezért öröm mindannyiunknak a kitüntetés, bármely vállalat dolgozói vették is azt át.

Szakszervezetünk központi zene- és énekkarának és kultúrtegyüttesének színvonalas előadása nagymértékben járult hozzá az est sikeréhez.

Az ünnepély lelkes hangulata nagyban hozzájárult munkaversenymozgalmunk további eredményességéhez a kollektív szellem megerősödéséhez és ezáltal öt éves tervünk célkitűzéseinek megvalósításához.

A verseny folyik tovább!

Az a visszhang, amely vándorzászlók odaélése nyomán a vállalatok, bankok, intézmények dolgozói körében tapasztalható, bizonyítja arra, hogy a Szakszervezetek Országos Tanácsa XVII. kongresszusának határozata alapján a termelés kérdése a mi Szakszervezetünkben is központi kérdéssé vált. Végigjártunk néhány vállalatot, melyeknek dolgozói eredményeik alapján elismerő oklevelet érdemltek ki:

Az Irodagépértékesítő N. V. a szakszervezetünk keretében versenyben álló 31 kereskedelmi vállalat között második helyezést ért el. Erdemes volt végignézni az oklevél szövegét olvasó kartársok arcát. A május 2-án tartott ünnepélyen Kovács Mihály kartárs mutatott rá ennek a kitüntetésnek jelentőségére, kiemelve, hogy a szakszervezet által a vállalat dolgozóinak állományi

zalmat csak úgy tudja megtartani, ha komoly lelkiismeretes munkával tovább fejlesztik eddigi eredményeiket.

Az Állami Hirdető N. V. dolgozói a május 1-i ünnepélyen értesültek az őket ért kitüntetésről. A nemzeti vállalat dolgozói büszkén meglepődéssel fogadták a jó munka elismerését. A pártszervezet által készített Lenin szobor ünnepélyes leleplezése után Stráusz Sándor kartárs jelentette be a munkaverseny során elért eredményt. A Szakszervezeti Bizottság titkára beszámolt az előző napon a szakszervezetben tartott kitüntetési ünnepélyről. Az üzem dolgozói egyhangúan vállalták, hogy a kollektív munka további meg erősítésével fogják munkaversenyünk keretében az öt éves terv célkitűzéseit szolgálni.

Az Ásványolajforgalmi kapuját május 1-én szakszervezetünk létközébe állította.

don átadott oklevél díszítette. A kiyonulásra gyülekező kartársak a kitüntetésről értesülve, egyhangúan hangoztatták, hogy a jó munkáért kapott elismerés nem jelent megállást, hanem további serkentést a lendületes munkára. Célul tűzték ki, hogy méltó akarnak lenni a KIVALÓ MUNKA MEGBECSÜLÉSÉRT vándorzászló elnyerésére is.

A Beruházási Bank dolgozói szakszervezetünk lapjából értesültek, hogy a bankok közötti versenyben elől járnak. Káldi kartárs a május 1-i ki vonulás előtt jelentette be, hogy a bank dolgozói a szakszervezettel elismerő oklevelet kaptak. Április hónapban a munkásosztály május 1-i felajánlásai következtében a beruházások hatalmas összeget értek el, ami különösen a hónap utolsó napján szokott erős munkatorfordást előidézi.

nagy lelkesedés hatására a bank dolgozói maradás nélkül elvégezték minden feladatát.

Május elseje reggelén gyülekeztek a Gyapjúkereskedelmi Nemzeti Vállalat dolgozói. Várkonyi László kiváló munkás kartársat látjuk meg először. A vezérigazgatóval beszélget. Odahívják a többi kartársat is, mind többen veszik körül őket és szájról szájra terjed a hír, hogy az első hónap munkaversenyében elért eredmények alapján a szakszervezet elismerő oklevelet adott a vállalatnak. Versengés indul: melyik szoba függesztheti ki az oklevelet. Végre megállapodnak, hogy mint vándordíjat fogják kezdeni.

Az az osztály kapja egy-egy hónapra, amely a munkaversenyben elől jár.
Szántó László

„Szakképzett munkaerővel építjük a dolgozók Magyarországot“.

Szakoktatási munkánknek feladata, hogy tevérszerűséggel, szervezethegével el tudja látni a megváltozott nemzetgazdasági szerkezetnek megfelelően az adminisztráció minden területét.

Szakszervezetünk Oktatási osztálya tehát ennek az állandóan fokozódó szükségletnek megfelelően indította meg április végén újabb tanfolyamkampányát. Az érdeklődők és a jelentkezők hatalmas száma bizonyította, hogy kartársaink felismerték és megértették szakmai tudásuk emelésének fontosságát.

Április utolsó hetében 59 könyvelési tanfolyamot indítottunk kb. 2700 hallgatóval. Ezek megoszlása a következő: 18 kezdő, 16 haladó és 25 számköret-üzemi könyvelés.

Ugyancsak most indítjuk meg gyors és gépirás tanfolyamainkat is, közel 500 hallgatóval.

Könyvelési tanfolyamainkon a leszárt tapasztalatok alapján minden fokon áttértünk

az üzletesemények kizárólag Ekvotul átiró módszerrel való könyvelésére. Állandó szoros kapcsolatot tartunk a tanfolyamvezető tanárokkal. Rendszeres értekezleteken Közgazdasági osztályunkkal karöltve, állandóan aktualizáljuk a tanfolyamok anyagát és kísérjük a módszertani tapasztalatokat. Ugyancsak rendszeres megbeszéléseket tartunk a tanfolyamok bizalmiival, akik közlik velünk a hallgatók között felmerült panaszokat, észrevételeket, javaslatokat. Ezeket kiértékelve, kidolgozzuk meglátásainkban is állandóan javítani szakoktatásunkat.

A Közgazdasági osztállyal történt megbeszélésünk szerint az összes induló tanfolyamok anyaga és időtartama megváltozik, illetve alkalmazkodik a legújabb követelményekhez. Az ezzel kapcsolatos szervezeti változásokról és az új jelentkezőkről megfelelően tájékoztatni fogjuk a kartársakat, részben a *Magánalkalmazottak Lapjában*, részben a *Szabad Népből* és *Népszavában*, a jövő hónap folyamán.

Dallosné

A számok beszélnek

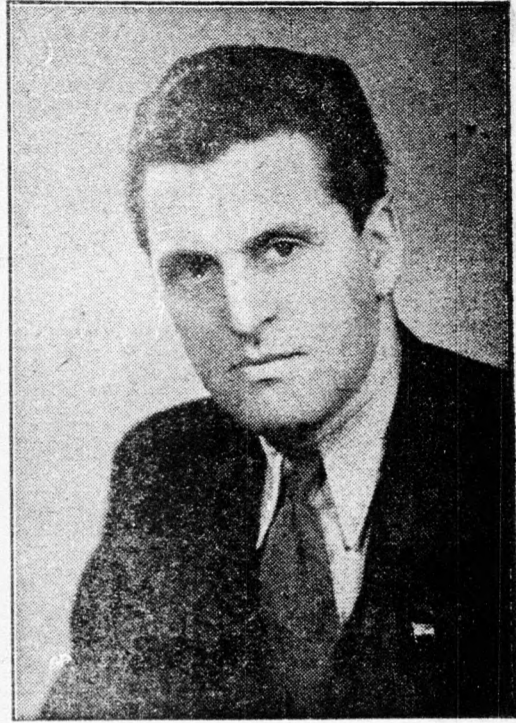
1949. évi április hónapban Szakszervezetünk az alábbi segélyeket folyósította:

házaság esetén	29 alkalommal	3.850 forintot,
szülés esetén	80 „	7.930 „
halálzás esetén	54 „	9.990 „
rendkívüli segélyt	311 esetben	17.262 „
Összesen 474 esetben		38.482 forintot.

A munkanélküli kartársainknak folyósított segélyek a rendkívüli segélyek között szerepelnek.

(Folytatjuk)

A mi jelöltjeink:

Olt Károly Köves András Tausz János elvtársak a népfront listáján

A Függetlenségi Népfront jelöltlistáján szerepel

Olt Károly

népjelölti miniszter elvtárs, szakszervezetünk alelnöke. Olt elvtárs 1904-ben született Zágrábban, tisztviselőcsaládból származik. Már fiatal korában kapcsolatot talált a baloldali mozgalmakkal, a huszas években Budapest forradalmi ifjúságához tartozott. A Barta Miklós Társaság balszárnyának volt egyik tagja és mint fiatal diák megindította a kelet-európai szemínáriumot. Az egyetemi hallgatók között kommunista diákmozgalmat szervezett. Ennek következtében több alkalommal is letartóztatták; tanulmányait nem folytathatta és rendőri felügyelet alá került. Mint tisztviselő működött egy iparvállalatnál és semmiféle üldözöttség nem tudta eltántorítani attól, hogy folytassa harcát az illegális kommunista mozgalomban a dolgozó népet. 1934-ben bekapcsolódott a Magánalkalmazottak Országos Szövetségének munkájába, hamarosan a baloldali ellenzék egyik vezetője lett és fontos szerepet játszott a szervezett magánalkalmazottak küzdelmeiben. Bátor harcát az illegális Kommunista Párt útmutatásai alapján folytatta. A Párt munkájában állandóan tevékenyen részt vett, különösen kimagasló feladata volt 1938-ban a Párt újjászervezésénél. Mint a baloldali értelmiség egyik legharcosabb vezetőjét ismerték, becsülték és szerették.

A felszabadulás után a Magyar Kommunista Párt bizalmából a Magánalkalmazottak Biztosító Intézetének elnöke lett. Újja kellett építenie a MABI-tagok beegeltetését, járadékbiztosítását. Munkája közben kemény harcát kellett vívnia az állandóan akadékoskodó jobboldali szociáldemokratákkal, akiknek egyik fellegvára volt a MABI. A Magyar Kommunista Párt teljes erejével mellette állt, amikor a biztosítottak érdekében a peyerista árulokkal küzdött. A jobboldali szociáldemokraták akadályozták a térszabályozás megvalósulását, pedig az a szel-

lem dolgozóknak komoly érdeke volt. Az OTI egy-egy biztosítottjára 1946-47-ben átlagban 397, 1947-48-ban pedig 823 forintot költött. A MABI ezzel szemben 324, illetve 627 forintot tudott csak egy-egy biztosítottjának juttatni.

Kimagasló érdemei alapján a Párt újabb, fontos feladat elvégzését bízta rá: 1947 novemberében népjelölti miniszterré nevezték ki. Amit ettől az időtől kezdve tett, az már az egész magyar nép szemé előtt folyt le. Újjáépült és újonnan épült kórházak, szanatóriumok, üdülők egész sora dicséretre alkalmas munkáját.

Mind ezekért szeretik és elismerik a dolgozó nép tömegei is, akiknek sorsát, mint népjelölti miniszter megjavította.

A Népfront listáján szerepel szakszervezetünk népszerű főtitkára.

Köves András

kartárs is. Ő szintén egy harcra kész élet küzdelmeivel a dolgozó nép érdekében való kommunista kiállással érdemelte ki a jelölést. Köves kartárs Losoncban született 1900-ban. Tisztviselőcsaládból származik. Iskoláinak elvégzése után a Magyar Textilipar budapesti központjánál helyezkedett el mint gyakornok. Közben a Gallilei-körben harcolt a népet pusztító háború ellen. 1918-ban a Magánalkalmazottak és Kereskedelmi Alkalmazottak Országos Szövetségében működött mint a textilszakosztály titkára. A Tanácsköztársaság bukása után kénytelen volt külföldre emigrálni Horthyék bosszúja elől. 1921-ben visszatért Magyarországra és 1923-ig a Magyar Államias Hitelbanknál működött mint tisztviselő. 1923-ban — mindössze 22 éves — másodszor kellett külföldre távoznia. Négy éven keresztül Nyugat-Európában és a tengerentúli mint ipari munkás kereste meg kenyerét. Csak 1927-ben tért vissza. Egy textilnagykereskedésben, majd a Steana Kőolaj Rt-nél dolgozott és élte a Horthy-idők magánalkalmazottainak sorsát. A sok szenvedés

és üldözöttség nem törte meg, hű maradt az illegális kommunista mozgalomhoz és szervezett kartársaihoz. A Magánalkalmazottak Országos Szövetségének vegyipari szakosztályát vezette és a központi választmány tagja volt. Vezető szerepet játszott a szakszervezeti ellenzék szervezésében és ezért a jobboldali szociáldemokraták 1931 végén kizárták abból a szakosztályból, melyért annyit tett és áldozott. Három hónappal később, mint a Horthy-rendszerre veszedelmes illegális kommunista, a bányász- és földmunkásmozgalomban való részvétel miatt letartóztatták. Három letartóztatás jelezte, hogy milyen tántoríthatatlan harcosa volt a földalatti Kommunista Pártnak az elnyomás alatt szenvedő magyar nép függetlenségéért és felszabadításáért folyó küzdelemben. Utóljára 1942-ben került a Horthy-pártyák kezére a náci- és hitlerizmus Függetlenségi Mozgalomban való részvételért.

Budán még dörögtek az ágyúk, amikor 1945-ben, a legnagyobb nélkülözések között, átvette a Magánalkalmazottak Szakszervezetének vezetését. Tömegesen helyezte állásba a kartársakat, szervezői tevékenységével nagy mértékben hozzájárult a munka megindításához. Tevékenységén meglátszik, hogy a Kommunista Párt neveltje, aki a Párt irányítása mellett éri el eredményeit a magánalkalmazottak érdekében folytatott harcban. Kiharcolta a bankárok ellenállásával szemben, hogy a bankok dolgozói megalkothatják az érdekeiket védő üzemi bizottságokat. Nagy Ferencel és Bán Antallal szemben küzdött azért, hogy a fizikai munkavállalókra vonatkozó munkaközvetítési rendeletet a szellemi foglalkozásúakra is kiterjesszék, mert csak így lehetett a régi protekciórészt a magánalkalmazottak pályárolj számúzni. A nyugdíjasok sohasem felejtik el neki azt a küzdelmet, amelyet a nyugdíjak rendezése és a kollektív szerződés béreléhez való arányosítása terén végzett. A szakmai színvonal emelése érdekében az ő irá-

nyitása mellett indultak meg a szaktanfolyamok. Három év alatt több mint 20 ezer kartársunk számára vált lehetővé szakmai tudásuk fejlesztése. Munkája nagy mértékben hozzájárult ahhoz, hogy megvalósuljon a Magyar Kommunista Párt egyik fontos célkitűzése: megszilárduljon a tisztviselők és az ipari munkásság között a jó viszony. Vezetése alatt vált Magánalkalmazottak Országos Szövetségéből a Magánalkalmazottak Szabad Szakszervezete olyan intézménnyé, amelyre méltán büszke minden kartársunk.

Fáradhatatlan jó munkája elismeréseként a Magyar Kommunista Párt 1947. év augusztusában képviselőnek jelölte és a dolgozó nép szavazataival be is jutott az országgyűlésbe. A szakszervezeti mozgalomban iránta megmutatókozó szeretet és ragaszkodás emelte őt 1948 októberében a XVII. kongresszus alkalmával a Szakszervezetek Országos Tanácsának alelnöki székébe. Ugyanez évben a köztársasági elnök a Köztársasági Érdemrend tiszti keresztjével tüntette ki. Köves kartárs mindig hű harcosa volt a dolgozó értelmiségnek, amely örömmel és bizalommal küldi őt képviselőjeként az országgyűlésbe.

Ismerős név szakszervezetünk tagjai számára a Népfront listáján

Tausz János

kartárs neve is. Tausz kartárs 1911-ben született Bareson, ahol apja tisztviselő volt. Iskoláit születési helyén, Pécsen és Budapesten végezte. 1929-ben érettségizett és rögtön be is kapcsolódott a munkásmozgalomba. A Természetbarátok Körében kommunista és szociáldemokrata elvtársakkal ismerkedett meg, akik a Flóra Rt. tisztviselőjét 1931-ben beszervezték a Magánalkalmazottak Szövetségébe. Ettől kezdve egyre fontosabb szerepet játszott a szervezett tisztviselők mozgalomban. Kezdetben ifjúsági vonalon folytatta harcát a kizsákmányolók ellen, majd a vegyipari szakosztály tevékeny tag-

ja lett. 1933-ban tisztviselő-társai szakosztályi titkárrá választották. Később a Hutter és Levernéll dolgozott, de 1941-ben politikai okokból eltávolította a gyár kapitálista vezetősége. Ebben az időben Tausz elvtárs már tagja szakszervezetünk központi vezetőségének. A pártmozgalomban 1933 óta vesz részt, mint a XIV. kerületi Szociáldemokrata Párt szervezet politikai, illetve adminisztratív titkára. A kommunista mint a szociáldemokrata baloldal harcos tagját ismerték.

A felszabadulás után szakszervezetünk Vegyipari szakosztályának elnöke és központi vezetőségének tagja lett. A jobboldali szociáldemokraták kizsákmányolása után alelnökké választották szakszervezetünk tagjai és azóta hasznos munkát végez az elnökségben és a Vegyipari szakosztályban egyaránt. A Hutter és Levernéll ismét elfoglalta állását és dolgozó társai bizalmából itt is vezető szerepet kapott. A Szociáldemokrata Pártban, mint a Fővárosi Végrehajtott Bizottság tagja küzdött Peyerék kommunistaellenes politikájának felszámolásáért. 1946-ban beválasztották a fővárosi törvényhatósági bizottságába is, amikor megkezdődött a nyílt harc a szociáldemokrata baloldal és az osztályarulók között. Tausz kartárs a balszárny és a dolgozó osztály egységének egyik vezető harcosa volt. A jobboldali árulokat kirekesztő utolsó szociáldemokrata pártkongresszus a központi vezetőség tagjává választotta és ugyanezt a fontos tisztséget a Magyar Dolgozók Pártjában is betölti. A jobboldallal való leszámolás idején, 1948 februárjában átvette a Szociáldemokrata Párt káderosztályának vezetését, az egyesülés után pedig a Magyar Dolgozók Pártjában országos káderosztályába került mint helyettes vezető.

Ime, hárman azok közül, akik egész életüket munkával és a főbb dolgozókat folytató kemény harcban töltötték. Mindhárman az egész dolgozó népet vezető Magyar Dolgozók Pártjához tartoznak. Nem lehet vitás, hogy méltóak kartársaink bizalmára, szeretetére, támogatására.

Pataki, Sidó, Kóczian, Sebestyén 5 kartársunk az 5 éves tervről és a kultúrgárda sikere Fehérvárott

Szabó Ferdi esilgő szemmel, izgatottan kiált át kis barátjának az utca túlsó felére: — Megjötték! En már látom!

Valóban, a fehérvári főútcán hosszú, kávébarna, feldíszített autóbussz sikklik végig. Az emberek megállnak és kíváncsian szemlelik az autóbusszról hangos énekszóval kiszálló

MTE sportolókat és a központi kultúrgárda tagjait.

Ahogy ruganyosan, vidám képpel klugranak a kocsiból, máris szemükbe ötlék a hatalmas falragasz, amely Székesfehérvár dolgozóit meghívja a mai látványosságra. A táblán óriási betűkkel áll

Pataki, Sidó és Kóczian

világbajnokok neve, akik szintén az MTE sportcsapatával érkeztek a városba.

— *Fiúk, ki kell tennünk magunkért!* — kiáltja Neu elvtárs, a csoport vezetője, miközben az éhes serög az asztalhoz telepedik, hogy erőt merítsen a délutáni szerepléshez.

*

— Látják elvtársak. Itt olvasztják ki a bauxitot: emitt meg formába öntik — magyarázza az üzemvezető elvtárs. A Magyar Bauxit székesfehérvári üzemében vagyunk, s a csoport nem győzi esodálni a zúgó gépeket, s a forró ezüstös oszlopban ömlő ércet dolgozó munkásokat. A gyárlátogatás pihenéssel végződik: az üzemi kultúrteremben telepedik le a csoport, de a körükük soroló munkások közül egyszer csak elküldte magát az egyik fiatal legény:

— Játsszanak nekünk egy ping-pong mérkőzést! Aki megnyeri, annak egy Lenin-szobrot ajándékozunk.

Neu elvtárs próbát csinál: — Megismerik a két ping-pong bajnokot?

— Hát hogyne, — mondja a fiatal elvtárs — ez a sovány itt a Kóczian, amott meg a Sidó elvtárs ül az asztalon. — S a vidám nevetés közben máris állítják össze az asztalt a játékhöz.

Az izgalmas játszma után a győztes Sidó meghiúsítottan veszi át a finomműv. alumíniumból készült Lenin-szobrot, rajta a felirással: *Magyar Bauxit dolgozóitól, Székesfehérvár.*

*

Öt óra. A sportpályán öt-hatezer főnyi tömeg várja a bemutatót. A helybeli szakszervezeti titkár melegen üdvözlö a csapatot, s utána Vajai elvtárs beszél utunk jelentőségéről és céljáról.

— Mivel, kulturált, erős népet szabad, független hazában! — ezzel fejezi be szavait, s a dörgő éljen közben befut a sportpályára az MTE pirosingos sportcsapata. Kordát, nyújtó és szabadgyakorlatok következnek, végül pedig a gúlacapat gyönyörködötti a nézőket. Egy-egy szám után elragadtatva zúg fel a tapsorkán. A végén megszólal a mikrofon: *Visszontlátásra a kultúrterem!*

*

A sakk-szobában nagy az izgalom: Sebestyén Béla, a budapesti sakkmeister játszik szimultán 40 fehérvári sakkrajongóval. Mindegyik helybeli játékos mögött legalább 10-15 szurkoló áll, akik hal-

kan, suttogva igyekeznek erre vagy arra a lépésre bírni kedvencüket. A játszma sorozat pontosan este 11 óráig tartott. *Eredmény: 34 győzelem, hat döntetlen.* Tehát Sebestyén sakkmeister a 40 játszma közül egyet sem veszített el.

De nézzük, mi történik ez alatt a kultúrteremben. Az az érzésünk, hogy a sportpálya egész közönsége a hatalmas — de ezres tömegek számára mégis szűk — kultúrteremben zsúfolódott össze, hogy végignézzék az *asztaltárs mérkőzést és a központi színdíszó gárda kultúrját.* A nagy-sikerű ping-pong esata után kénytelenek a reflektorok, s a nézők lelkes hangjaiban nézik végig a következő számokat. A műsorban szellemes jelenetek, szavataok, búvász és táncszámok váltogatják egymást. Forradalmi verseket

szavalnak, komoly és kacagató szerepeket játszanak. Mindössze hatan vannak, hat fiatal, lelkes ember, de olyan, mintha egy teljes színházi társulat lenne. *Percek alatt változnak öreg orosz kocsiból — Leon Blummá, sipítós hisztérikából — paraszt néni-kévé, vagy pesti feketéből — Trumonná.* Utolsó tans. »*hogy volt» kiáltások, s a jelenetek közben hatalmas kacagás tör ki egy-egy vidám részről.* A szőzötören szorongó dolgozók tudják és érzik, hogy most ismét valami olyat kapnak, amiben népi demokrácia nélkül nem lehetett volna részük.

Kál Kornélia

*

Lapzártakor jelentik: *Kultúrscsoportunk hasonló sikerrel szerepelt Győrött.*

A statisztika szerepe a munkaverseny kiértékelésében

A munkaverseny alapvetően fontos része a kiértékelés. A kiértékelést havonta kell végezni. A központi versenybizottság számára csak úgy válik lehetővé az egy szakmához tartozó vállalatok összehasonlítása, ha a vállalatok hónapokról szólnak. Ez az a pont, ahol a statisztika találkozik a munkaverseny kérdéseivel. Statisztikai módszerek segítségével sikerült ezt a kérdést megoldani.

Az április havi eredmények kiértékelése már szakmánként egységes rendszerrel történt. Ennek alapján az egyes vállalatok versenyvállalásait újból átvizsgálták abból a szempontból, hogy a tervek valóban a szakma döntő feladatait tükrözik-e vissza.

Ugyanakkor megkerestük azokat a viszonyzatokat, összehasonlítás alapokat, szorzó- és osztószámokat, amelyek segítségével a versenyben vállalt feladatok teljesítését konkrétan mérni lehet.

Az első hónap tapasztalatai alapján ma már 106 termelési feladatsík kezében vannak az új kiértékelési alapok. A vállalat-összerendényét természetesen főosztályokra, osztályokra, csoportokra, egyénekre is felbontjuk, hogy minden dolgozó tisztában legyen a szocialista munkaverseny során ténylegesen végzett munkájával.

A vállalat jellegének megfelelő súlypontokat, a vállalat termelési feladatsík kereténél, a dolgozók széles rétegeinek és az érdekelt hatóságok képviselőinek bevonásával teremthetjük meg. Az egyes szakmák összehasonlítására legalkalmasabb kiértékelési rendszer a ténylegesen elvégzett munka alapján kapjuk. Ahhoz azonban, hogy szakszervezetünk termelési osztálya ezt a magánalkalmazotti vonalon különösen fontos munkát elvégezhesse, szükséges az egyes szakmák és vállalatok szakembereinek, statisztikusaiknak fokozott közreműködése. Minden szakma sajátosságait és lehetőségeit az abban dolgozók ismerik a legjobban, tehát segítségükkel szakszervezetünk ezt a munkát eredményesebben végezheti el.

F. E.

A béke erői legyőzhetetlenek

A Szovjetunió szilárd békepolitikája, a békét akaró népek összefogása meghatárolásra kényszerítette a béke ellenségeit, a háborús uszító imperialistákat. Hosszú időn át Németország kettészakítása által Berlin szovjet övezetének blokkjával, a háború utáni meggyezések felrúgásával szították az új szovjetellenes háború tűzfészket. Világszerte hadibázisokat építenek, pusztító háborút hirdetnek, támadó szövetségeket kötnek a Szovjetunió és a népi demokráciák ellen. Jegyzékek pergőüzét irányították hazánk ellen és csak néhány napja próbálták Magyarországot az Egyesült Nemzetek közgyűlése elé cselezni. Minden eszközt mozgósítottak a béke, a haladás tábora ellen. Munkásárulók ügynekeiken keresztül még a Szakszervezeti Világszövetséget is robbantani akarták, hogy részt üssenek a béke táborban.

Minden imperialista mesterkedés ellenére meggyezés jött létre a Szovjetunió, Egyesült Államok, Anglia és Franciaország kormányai között a berlini forgalmi korlátozások megszüntetéséről és a külügyminiszterek tanácsának összehívásáról. *Visszavonulásra kényszerültek, takarodót fájnak a háborús uszítók, a haladás, a béke esküdt ellenségei.*

Mi történt? Talán mégsem igaz a régi közmondás: *„Kutyából nem lesz szalonna!”* Talán a háborús uszítók egyik napról a másikra békeangyallá vedlettek? Szó sincs róla! Az imperialisták a szovjet- és haladáscélú háború hível, egy jöttányt sem változtak. Am beigazodott, amit mi tudunk és hirdünk: *A béke erői, ha összefognak, ha nem ijednek meg az imperialisták fenyegetéseitől, erősebbek a háborús uszítóknál, a béke erői legyőzhetetlenek.*

A háborús uszítók is kénytelenek ezt tudomásul venni. Kényszeríti őket a hatalmas Szovjetunió hajthatatlan és következetes békepolitikája, amellyel nap mint nap kiált a nagy- és kislelkes függetlenség és egyenjogúsága, szabadsága és építő munkája mellett. Kényszeríti őket a Kínai Néphadsereg diadalmas előnyomulása, mely kiszorja az imperialisták utolsó ügynökeit is Kínából. Kényszeríti őket

A munka lelkes ünnepe után, május 2-án a békéköznep szorgos munkája köszöntött ránk. A hivatalokban, intézményekben a kartársak újra íróasztaluk fölé hajolnak, hogy amit tegnap ünnepeltek, azt ma végrehajtsák, *becsülettel elvégezzék az építő munkát.* De az ünnepe, a munka ünnepeinek ragyogása még ma is az areokon van.

A Feruniond Ferencziné és Ungárné kartársak éppen erről beszélgetnek.

— Most láttam csak igazán, milyen óriási erőt képvisel a dolgozók tábora, úgy érzem, hogy senki sem maradhatott közömbös ilyen lelkesedés közepette — mondja Ferencziné.

— Engem az ragadott meg, — szól közbe Ungárné kartárs

— hogy milyen mélyen gyökerezik máris

az öt éves terv

a dolgozóknak.

Mindjárt feltesszük a kérdést: mit várnak az öt éves tervtől, hogyan látják a Ferunion helyzetét? Szinte egyszerre felelnek:

— Nagy feladatok várnak külkereskedelmi vonalon a vállalatra és a vállalaton belül minden dolgozóra. Az öt éves terv külkereskedelmi vonalon is óriási lehetőségeket biztosít.

Bona Imréné kartárs, akitnek két gyermeke van, úgy érzi, hogy minden anyja nevében szól, ha kijelenti, hogy

foggal és körömmel harcol a békéért.

mert ez biztosítja az öt éves tervet és életük célját, *gyermekünk biztos jövőjét.* — Amióta én nem tudtam megszerezni, azt most ők élvezni fogják. A tanulási minden lehetősége rendelkezésükre áll — mondja lelkes örömmel.

Tiboldi kartárs, a Terményforgalmi N. V. dolgozója igen nagy lehetőségeket lát az öt éves tervben. A mezőgazdaság hihetetlen mértékű fejlesztése, a géppálmások, a terveszerű gazdálkodás nagymértékben kifejleszti a Terményforgalmi N. V. munkáját.

Gerő elvtárs beszédét tanulmányozom

Szabó kartárs, a *Loéértékelítő N. V.* alkalmazottja így beszél az öt éves tervről:

— Nemrég jöttem haza hadifogságból és saját szememmel láttam azt, amiről kiint csak hallottunk, hogy a romok szinte eltűntek és a városokban a multat felülmúló lüktető élet folyik. Büszke örömmel állapítottam meg,

hogy három éves tervünk tempója hasonló a Szovjetunió öt éves terveinek tempójához.

Eppen most vettem meg Gerő elvtárs beszédét az öt éves tervről. Mégegyszer alaposan áttanulmányozom. Olyan hatalmas az anyag, hogy egyszerű hallásra, olvasásra nem lehet felfogni. *A közlekedés fejlesztése az egyik, számomra igen érdekes rész, de ha csak egy-egy részt ragadnék ki, helytelen lenne, mert úgy érzem, a nagy egész az, ami népi demokráciánk ugrásszerű fejlődését jelenti.*

Amikor hazafelé indultunk szemünkbe ötlék egy transzparens:

»Reakció: háború, nyomor, szolgaság! Népfront: béke, jólét, szabadság! Válassz!

Nem nehéz választani: A Népfront vezetésével új országot akarunk építeni.

Boross Endre

Az 5 éves tervvel boldog, erős, független Magyarországot!

Magánalkalmazottak Szakszervezetének Budapest

A balatonkenesei üdülőhelyről tartunk hazafelé és nem mulasztjuk el, hogy köszönetet mondjunk a Szaktanácsnak azokért a felelőtlenségül szép emlékekért, gondtalan és kellemes pihenésért, amit a kenesei tartózkodásunk jelentett.

Hogy az üdülésben mi volt szép, kellemes és megnyugtató arról számolunk be az alábbiakban:

Három kispénzű dolgozó: egy angyalföldi lány egy hivatalos és egy gyári munkásból lett könyvelő először indult el elejében üdülni, megpedig olyan helyre, amely azelőtt a tőkés és a magnások találkozóhelye volt. Az üdülőhely gyönyörű fekvése, a kényelem, a jó levegő, a bőséges táplálék és a szórakozás rengeteg lehetősége újította meg akaratunkat, acélozta meg izmainkat és örömeinket. Az üdülők foglalkozásra való tekintet nélkül úgy összerakoztak, mint egy nagy család. Öröm volt látni, hogy mennyire együvé tartozott a Lakáscépi Nemzeti Vállalat dolgozó parasztlánya a tanulóval, a mérnökkel, a cégvezetővel. Az angyalföldi ládanyár öreg munkása ott kártyázik a társalgóban egy lakónyitvel, az értelmiségi asszonyok pedig jobarárságban szórakoznak együtt a Wolfner-gyár szabásznőjével.

A nyaralás bebizonyította nekünk, hogy a szocialista társadalomban a legnagyobb érték az ember. Láttuk, hogy népi demokráciánk talán a szocializmus felé halad. Biztosnak vagyunk benne, hogy előbb-utóbb ez az üdülés, az élet-színvonal emelkedése, a kialakuló szeretet és megbecsülés egyik dolgozóban a másik dolgozó iránt, meggyőzi azokat is, akik ma még vonakodnak. A Függetlenségi Népiromban, amelyet a Magyar Dolgozók Pártja olyan bölcsen vezet, egymásra talál az egész magyar nemzet és alkotó erejükkel összefogva, még gyorsabban építik a dolgozók országát. Ha valaki a kenesei üdülő munkásokat nézi, akkor feltétlenül elhárítja, hogy harcolni fog minden erővel a háborús uszítók ellen, akik ismét a vágóhídra akarták hurcolni a népet.

Balatonkenese, 1949 április 28.

Utolsó üdüléssel:
Bácsi Klára János szobos
Sachner szobos
a Dunavirág Turisztikai dolgozó

Dolgozó asszonyok a Népfront győzelméért

A Herthy-korszakban robot, kínlódás volt a munka. Az asszonyoknak még a férfiakénál is kegyetlenebb volt a sorsuk. Ugyanazért a teljesítményért még fele bért sem kaptak és amíg munkában voltak, addig gyerekeik az utcán hangcsóztak. Soha nem volt nyugtuk afelől, hogy kicsinyeikkel nem történik-e valami baj?

A népi demokrácia negyedik évében már elmondhatjuk, hogy mindaz gyökeresen megváltozott. A munka többé nem leher, nem szükséges rossz, hanem öröm és dicsőség. A nők ugyanolyan bért kapnak munkájukért, mint a férfiak. Megbecsülik, tiszteltetik, szeretettel veszik körül őket. Megnyílt az út elátás minden pálya, minden hivatás felé. És ők boldogan, felszabadultan, jókedvvel és szinte megfeszített erővel dolgoznak hazánkért, családjukért, önmagukért. Az sem gond többé, hogy mi lesz otthon a gyerekekkel.

Napközi otthonok, bölcsődék, óvodák, kollégiumok várják szeretettel, mintaszerű berendezéssel, jó elátással és képzett pedagógusokkal a dolgozó asszonyok gyermekeit.

Egész évi munkája után most díj először módjában, hogy

üdülőkben gondtalanul kipihenje egész évi munkáját.

Es az asszonyok esodálatos fejlődésén, változásán megnéve keresztül. Napi munkájuk után erejük, kedvük és lelkesedésük van ahhoz, hogy tanuljanak, pártmunkát végezzenek, előadásokat tartsanak, szemináriumokat vezessenek. Mindenre van idejük, mindent a lehető legjobb eredménnyel végeznek. Mindezt azért, mert tudják, hogy miért csinálják, magukért, gyermekeikért és egy szép és boldog jövőért. Amikor hazamennek családjuk körébe, férjeikkel, gyermekeikkel megbecsülik a felmerült problémákat és öntudatos, okos, gondos családanyákká, feleségekké válnak.

Népi demokráciánk egyik legnagyobb büszkesége, hogy asszonyainkból, leányainkból vezetni, irányítani, dolgozni, harcolni tudó boldog, megelégedett emberek lettek.

Sokat várnak tőlünk, asszonyoktól a választásokkal kapcsolatban. Mutassuk meg, hogy megelégedünk a várakozásnak. Minden időnként, beszélgetésünket annak a célnak érdekében állítsuk be, hogy egy szabad, békés országot építsünk, amit csak a Magyar Dolgozók Pártja által vezetett Népfront győzelmével tudunk megvalósítani.

menniük. A magánalkalmazottak részére is sokat jelent az, hogy a Magyar Házjári Alkalmazottak Betegségi Bizottság Intézetének az OTI-ba való beolvadása után annak holdtűz rendelőintézete is része lett az egységnek, nagy rendelőintézeti hálózatnak. Ennek eredményeképpen az V. kerületnek a Szent István-kórhóztól a Belváros felé eső részén lakó OTI-biztosítottak ma már a Hold-tűz 19. szám alatti rendelőintézettel látogathatják.

Új OTI-rendelő

Megnyílt a holdtűz OTI-rendelőintézete a belső V. kerületi tagok számára. Jelentős változást hozott az OTI biztosítottjai számára, hogy ma már mindenki a lakó-, illetve munkahelyéhez legközelebb eső rendelőintézethez veheti igénybe. A múltban magánalkalmazottaknak Nagy-Budapest egész területéről az egyetlen Péterffy Sándor-u. MABI rendelőbe kellett

ANYÁK NAPJA

egykor és most

Anyák napja 1939: Az iskolákban a gyerekeket összecsiszították, néhány versikét elmondattak velük az anyai jóságról, — aztán ment minden a régihez tovább. A szenvedés, az éhezés, a nyomorgás. Pusztultak az anyák, pusztultak a gyerekek.

Anyák napja 1949: Nemcsak a gyerekek köszöntik fel édesanyjukat, hanem népi demokráciánk is szeretettel ünnepli őket. Lehet-e egy anyának nagyobb, szebb ajándékot adni, mint gyermekéről gondoskodni születése első percétől kezdve? Eddig a hároméves tervben 230 bölcsőde, 2.000 óvoda, 1.300 napköziotthon és 226 üzemi napköziotthon létesült. Az öt éves tervben mindezeket a gyermekvédelmi intézményeket számban sokszorosan meg kell növeljünk. Amikor iskolásorba kerül a gyerek, akkor már kinyílik előtte a világ. Népi demokráciánk minden gyereket tanítat, mindenkit tehetsége és képessége szerint küld szakiskolákba, és egyetemre. Évi 16 millió forintot fordítunk csak arra, hogy a munkás- és parasztyermekeket tovább tanítsuk. »Legnagyobb érték az ember«, hát hogy ne volna százszorosan nagy érték a gyermek!

Minden édesanya érzi, látja mit kap gyermeke a demokráciától: az emberi, művelt, szabad életet. Éppen ezért egy emberként kiáltja világra: Megvédjük gyermekeink jövőjét, életét, szabadságát! Hiába próbálnak az imperialista hadianyaggyárosok háborút, romlást, pusztulást, nyomorúságot hozni. Minden gyermekét szerető és féltő édesanya megállítja parancsol a számukra. Az anya megvédi gyermeke jövőjét, békés építő munkáját, amit a népi demokrácia biztosít neki.

Ezt jelenti az idei anyák napja minden édesanya számára.

A „Magánalkalmazott” Levelesládája

A balatonkenesei üdülőtől rengeteg levelet kapunk. Herczog Amália kártárs a következőket írja:

»A Szaktanács kulturális bizottsága tartózkodásom harmadik napján összehívta a társalkodóba az itt üdülőket ismerkedésre. Ahogy felváltva egy-egy fiatal elvált nővel, utóbb bementek, hogy hol és mit dolgozik. Az egyik például a X. kerületi előjáró helyettese, de akadt közöttünk olyan újdíjas is, aki kijelentette, hogy karnagy. Ma a dolgozó nő lehetőséggel és tudással mindent elérhet.»

Sárai Miklósné kártárs az Anyák napjáról ír:

»Nem mehetünk el szóltanul azok mellett az eredmények mellett, amit nekünk, anyáknak nyújtott a népi demokrácia. Ha végignézzük utóbbiakat, SZIT-egységben, Kossuth akadémista fiainkban, szívből megelégedünk a népi demokrácia iránt.»

Döntő javulás a nyugdíj kérdésben

Megszűnt a nyugdíjas nők hátrányos helyzete

A kapitalizmus nem sokat törődött azzal, hogy a munkássztyály nyugdíj biztosításának kérdését megoldja, egyedül csak a profitot nézte és ha a kizsákmányolt munkás már nem bírta teljesíteni azt, amit kizsákmányolói kíméletlenül megköveteltek tőle, a munkában kifáradt dolgozó koldusbotot vehetett a kezébe és senki sem volt tekintettel arra, hogy egy egész életet át beszületes munkában eltöltött évei után öreg napjaiban mi-hogyan fog élni.

Ilyen helyzetben a dolgozók túlnyomó nagy többsége aggódással gondolt arra, hogy mi lesz akkor, ha a munkát már nem bírja. Csak a dolgozók egészen kis rétege részesült nyugdíjban.

A kapitalista vállalatok nyugdíjpénztárai által folyósított nyugdíjak is kétes értékű szolgáltatások voltak. A nyugdíj mértéke nem igazodott az életviszonyokhoz és a dolgozók mindenkori bérszínvonalához, de függött attól, hogy férfiról vagy nőről volt-e szó. A nyugdíjösszegek tényleges kifizetése pedig mindenkor attól függött, hogy a nyugdíjpénztár hogyan állt pénzügyileg. A nyugdíjpénztárak anyagi erőt azonban majdnem kivétel nélkül gyengék voltak ahhoz, hogy a tényleges szükségletet fedezni tudják. Ez pedig gyakorlatilag annyit jelentett, hogy ki voltak szolgáltatva a kapitalisták és azok uszítóhordozói, a nagytőkés érdekeket képviselő igazgatói tagok jóindulatának.

Országunknak a diadalmas Vörös Hadsereg által történt felszabadítása után a helyzet ezen a téren is megváltozott. Egymásután jelentek meg azok a rendelkezések, amelyek orvosolták a panaszokat.

Ideje volt, hogy a nő nyugdíjasokra vonatkozó különböző korlátozások megszűnjének.

Döntő módon intézkedtek e részben az állami vállalatok központi nyugdíjpénztárának alapszabályai. Ezek szerint az önhibáján kívül elbocsátott (nem munkaképtelen) alkalmazott nyugdíját olyan összegben kell folyósítani, amilyen összeget az ő egyéni járuléktartaléka fedez.

A nyugdíjpénztár megszűntette a férfi és női tagokra vonatkozó különböző táblázatok alkalmazását és egységesen a közismert Riedel-féle táblázatot alkalmazza a járuléktartalékkal fedezett nyugdíjak kiszámításánál.

Kormányzatunk intézkedése megszűntette azt a régi rendszert, hogy a nyugdíjak mértéke mereven állandó volt és bevezette azt a szociális gondolatot kifejező rendszert, hogy a nyugdíjak mértéke az aktív dolgozó bérszínvonalához igazodik. Elrendelte továbbá a család módján a munkássztyály érdekeinek rovására megszerzett nagyszegű nyugdíjakat megállapító szerződéses revízióját. Ezekkel az intézkedésekkel kormányzatunk a kisnyugdíjasok nyugdíjlehetőségét szélesítette ki.

Kormányzatunk azonban nem állt meg ezeknél az intézkedéseknél, hanem új alapokra helyezte az egész nyugdíjkeresetet az Állami Vállalatok Központi Nyugdíjpénztárának felállításával.

A magyar nép kormányzata ezért biztosította most intézményesen a nyugdíjbiztosítás lehetőségét a munkában kifáradt dolgozóknak, megnyitva a Nyugdíjközpont útján az önkéntes biztosítással, az egyéni káraképeség alapján nyugdíj lehetőségét az államosított

gazdasági szektor minden dolgozója előtt.

Ez az intézmény alapvetően különbözik minden eddigi hasonló, de kapitalista jellegű intézménytől. Vezetése és irányítása nem a tőkés kezében van, mert önkormányzata az osztálytudatos munkássztyervezetének képviselőiből és a népi demokrácia kormány-sztyerveinek kiküldötteiből áll és a szolgáltatásait nem befolyásolják a nagytőkés érdekek, mert azokat az állam, tehát maga a nép biztosítja.

Szakasits Antal

Két művészi fim

1. A győzhetetlen brigád

A film Kotovszki, az orosz Rózsa Sándor életét pergeti. Kotovszki az 1900-as évek legendás alakja volt a cári Oroszországban: csodálatos kalandjairól hosszú történeteket tudott a szegény nép és rettegtek tőle az urak. A kifosztott hercegek vagyonát a nyomorgók között osztotta fel. Vadnyugati regényeknél lelkzetelállóbb izgalmak között viharzik a cselekmény. Egész tartományok fegyveresei üldözik, de Kotovszkif nem fogja a golyó. A nézők lenyűgöző izgalmas fordulatok azonban nemcsak a szórakoztatást célozzák, a kalandos filmnek komoly mondanivalója is van. Kotovszki az októberi forradalom idején megszervezte a »Győzhetetlen brigád« és a nép ellensége ellen fordult. Mintha csak Rózsa Sándort látnánk, aki hőiesen harcolt a 48-as szabadságharcban.

Kotovszki izgalmas és humoros fordulatokban gazdag életét Mordvinov, a »Vaszkli Bogdán« hőse, valósággal átéli a film kockáin. Partner-nője a filmben Vera Marv-szkaja, az »Egy életet át-tanítónője. Rendező: Fajencimmer.

2. Égő város

»Az utolsó állomás« nagy sikere után újabb lengyel művészfilmmel ismerkedhet meg közönségünk. Az »Égő város« az »Utolsó állomás« testvérfilmje. Varsó pusztulását mutatja be. A náci fenevad karmaj között ér ki, omlik össze a város és pusztulnak el az ártatlan emberek tizezei. Megrázó a filmnek az a része, amely 14 éves gyerekek géppisztolyos, kézilgránátos harcát mutatja be. Az életükért harcolnak Hitler hordái ellen. Elvetemült SS-ek vadásznak a város pokoli lángjainál lengyel hazafiakra és a gettó rabjaiból szabadságharcosá vált üldözöttekre. Alexander Ford, a film rendezője, esodálatos élethűséggel varázsolja élénk az égő Varsót. A kis gyermekszínesek játékát nem lehet elfelejteni. Nem esoda, hiszen az összes szereplő a valóságban is átélte ezeket az eseményeket. A film alap-gondolata, hogy az igazság minden leíróz Külföldön a film »Az igazságnak nem lehet gátat vetni« címmel is került bemutatásra. Az »Égő város« a francia fővárosban a párisi békekongresszus hétképek nagy művészi esemény volt.

Igy ünnepeltük május elsejét

Az idei május elseje hangulatában, tömegeiben felülmúlt minden eddigit. Ez a felvonulás hitet tett a Magyar Dolgozók Pártja vezette Népfront, az ötéves terv és nagy barátunk, a Szovjetunió, a béke védelmezője mellett.

A Külforgalmi N. V. dolgozói a délelőttöt kultúrmisszióval, vidám szórakozással töltötték és egy órák elindultak, hogy csatlakozzanak a hőmpolygó emberáradathoz. Ahogy végignéztünk

amikor hazánkat építjük! hirdetik a feliratok, s az alattuk menetelő kartársak feladata, hogy munkájukkal gyakorlattá tegyék a jelszavakat.

A MASPED dolgozói nyílegyenes sorokban haladnak az Andrássy-úton, és amikor találkozunk velük, messze hangzik ütemes jelszavuk:

»Éljen a Párt,
éljen Rákosi!«

A Nemzeti Bank, az Agrim-

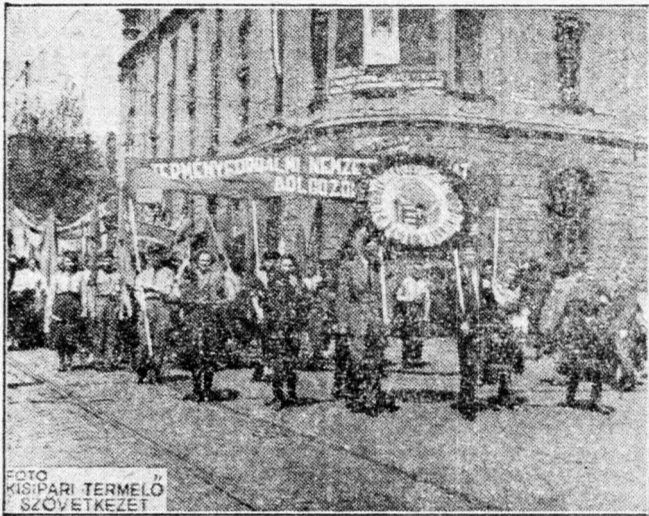

FOTO: KISVÁRI TERMELO SZÖVETKEZET

Vállalataink felvonulnak.

rajtuk, ragyogóbb arcokat, lelkesebb hangulatot találunk, mint más ünnepeinken. Az okot nem kell sokáig keresnünk, csak fel kell pillantanunk a főbejárat fölé vagy a menet élére, ahol ott leng az »Elüzemeltetés és Szakszervezetünk a

»Kiváló Munka Jutalmáért«

zászlója.

A Ferunion felvonulását SzIT-es ifjak csoportja nyitja meg, majd utána hatalmas transzparens alatt vonulnak fel a dolgozók. A menetben vörös csillagon földgömböt visznek a népi demokráciák miniatűr zászlóival, amelyek közül kiemelkedik a Szovjetunió zászlaja. Lelkesen énekelve haladnak végig az úton,

Vörös zászlókat lengeti a szél.

Ahogy végignéztünk rajtuk, a kipirult arcok, a csillogó szemek arról tanuskodnak, hogy a Ferunion dolgozói öntudatosan veszik ki részüket a munkából és ünnepléyből egyaránt.

»Éljen a Párt,
éljen Rákosi!«

A Terményforgalmi N. V. felvonulásában minden vidéki kirendeltség képviseli magát, mégpedig helyi népviseletben. A transzparensok arról tesznek tanúságot, hogy a vállalat komoly támasza a dolgozó parasztságnak. »A békét védjük,

Újból megnyitott szakszervezetünk könyvtára

A fordulat éve a magyar népi demokrácia szellemi, kulturális életében is változást hozott. Az a mozgalom, amely népkönyvtárak, üzemi könyvtárak szervezésére indult, már jelentős eredményeket mutathat fel. Az érdeklődés leginkább a munkások között terjed, de biztató jeleket látunk az értelmiség haladó rétegénél is. Biztos, hogy nagy tömegek várnak még arra, hogy izlésben, gondolkodásban, helyes utra vezessék őket, hogy kultúrügyünk fejlődjen.

Ezt a célt szolgálja szakszervezetünk könyvtára is, amely új székházunk korszerű helyiségében méltóan teljesítheti a reá váró nagy feladatokat. Szakszervezetünk áldozatkészsége lehetővé teszi, hogy az üzemi és vállalati könyvtárak állományait messze felülmúló anyag álljon a kartársak rendelkezésére.

A kb. 18.000 kötetből álló könyvtárunk

a szépirodalom, társadalomtudomány, természettudományok, művészet, filozófia, közgazdaságtan, magyar és idegen nyelvű klasszikusait és újabban kiadott műveit tartalmazza.

A szemindriumhallgatók és az egyéni tanulók az ajánlott irodalmat megtalálhatják könyvtárunkban.

Könyvtári anyagunkat a legújabb magyar nyelvű újdonságokon kívül eredeti angol és német kiadású könyvekkel is kiegészítettük.

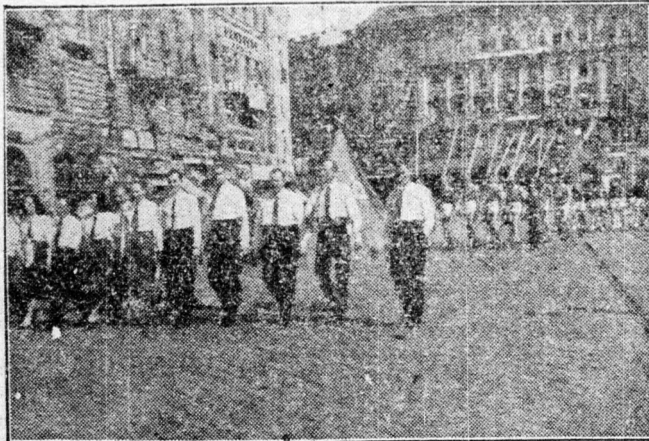
Egy kis izeltő a legújabbban beszerzett művekből:

Lenin: válogatott művei, Rákosi: Építjük a nép országát, Ehrenburg: Vihar, Pavlenko: Boldogság, Fagyójev: Ifjú gárda, Makarenko: Igor és társai, Tolsztoj: Hóvihar, Traven: Rabszolga útja, Feuchtwanger: Államférfiak, eselszövek, bohémek, Mann: Dr. Faustus, Acél Tamás: A szabadság árnyékában, Tersánszky: Egy kéziköcsi története, Timirjázev: Mi a Darwinizmus? Perelman: A végtelen csillagvilág.

Mindazok, akik szakszervezetünknek tagjai és tagdíjhatáruk nincs, igénybe vehetik központi könyvtárunkat. A könyvtár használati díja évi 12 forint, amely 4 egyenlő részletben is fizethető. Egy-egy cserélés alkalmával 3 könyv kölcsönözhető ki. A kikölcsönzött könyveket leg hamarabb egy hét letele után lehet kicserélni és legtovább egy hónapig maradhatnak a könyvek a kartársaknál.

Könyvtári órákat szombat és vasárnap kivételével minden nap d. u. 3-6-ig tartunk.

T. R.

Kiváló munkásaink május elsején.

Mit jelent a „GAZDASÁG” a gazdasági szakembereknek?

Szakszervezetünk elnöki tanácsstermében a »Gazdaság« eddigi eredményeiről folyik a szó. Itt látjuk Köves elvtársat, a lap felelős szerkesztőjét, Sándor Pál elvtársat, a főszerkesztőt, itt az iparügyi minisztérium, a földművelésügyi minisztérium, a kereskedelem- és szövetkezetiügyi minisztérium, a Szakszervezeti Tanács, a Magyar Nemzeti Bank, az Országos Számvetéi Bizottság, az Országos Terelvital, a pénzügyminisztérium és a többi vezető gazdasági szerveink képviselője is.

Már hónapokkal a stabilizációt megelőzően felvetődött szakszervezetünk Közgazdasági és Könyvszakértő Szakosztályán az a gondolat, hogy egy olyan átfogó gazdasági szaklapot indítsunk utána, amely nemcsak a belföldi aktuális gazdasági jelenségekkel foglalkozik, hanem a külföld és így különösen a Szovjetunió gazdasági kérdéseit is az olvasók elé tárja — mondotta Köves elvtárs a »Gazdaság« megalakulásával kapcsolatban. — A stabilizáció harmadik hónapjában jelent meg lapunk első száma és a lap körül tömörült kartársaknak köszönhető, hogy lapunk ma már tekintélyes közgazdasági és üzemgazdasági orgánumnak számít.

Már a meginduláskor nagy szükség volt arra, — veszi át a szót Pál Sándor elvtárs — hogy a stabilizációt helyes ideológián alapuló közgazdasági propagandával alátámasszuk. Ezt a feladatot helyesen oldottuk meg, hiszen ebben az időben jelent meg többek között Varga Jenő elvtárs cikke a »Tökés gazdasági rend megváltozása« címmel. Közel három év telt el a megindulás óta és ezalatt politikai és gazdasági életünk teljesen átalakult. Ezeket a változásokat a napi sajtó ugyan eléggé tárgyalta, azonban ezek a cikkek a tömegek előtt ismertették a rendelkezések célját és eredményeit, míg a sajtó szerepét csaknem kizárólag a »Gazdaság« töltötte be. Perszenem volt könnyű dolog a régi-vágású gazdasági szakemberek előtt megvilágítani az intézkedéseink időszzerűségét. Lapunknak ezt a feladatot is sikerült olyan jól megoldani, hogy később éppen ezek a szakemberek fejtették ki tevékeny munkát a problémák elméleti és gyakorlati kidolgozása terén.

A lap szerkesztőbizottsága előre elkészített programmal dolgozik, vagyis kiválasztja azokat a területeket, amelyek a gyakorlati problémák megoldására legnagyobb szükség van és fontossági sorrendben megbízást ad a kérdések kidolgozására. A lap szerkesztőbizottsága és az olvasók között örvendetes kapcsolat jött létre és ma már mind nagyobb számban keresnek fel budapesti és vidéki kartársaink cikkeikkel, ötletekkel, s kérdésekkel. Ezt a levelező viszonyt még jobban ki kívánjuk szélesíteni és tág teret nyújtunk minden egészséges gondolatnak, legyen az akár közgazdasági, szervezési, üzemgazdasági, avagy számvetéi probléma.

Hogy mit nyújtottunk az olvasóinknak? Talán elég, ha hivatkozunk pár kimagasló cikkre, mely lapunk hasábjain jelent meg. Így Berey Andor: »Az MKP 3 éves terve«, Gerő

Ernö: »A 3 éves terv pénzügyi problémáiról«, Vas Zoltán: »A 3 éves terv és az üzemi bizottságok« című cikkei. Az államosításokkal kapcsolatban Kerecsény Imre cikkét kell felemlítenünk, amely »Az ipari központok szervezete és feladatai« címmel jelent meg.

De meg kell említenünk azt a körültekintést és figyelmet, amellyel lapunk népi demokráciánk gazdasági fejlődését kíséri. Csak néhányat sorolunk fel: Vas Zoltán: »Nemzetgazdaságunk szervezete és fejlődése«, Szita János: »Az önköltségesítőkéntés kérdése«, Sándor Pál: »A Kölesönös Gazdaság Segítség Tanácsa«, Csikós Nagy Béla: »A szocialista ipar finanszírozása«, Ovári Papp Zoltán: »A bankrendszer újjászervezése Magyarországon«, Réczei Gusztáv: »Az üzemi könyvelés műszaki vonatkozásai«, »Az önköltségesítőkéntés üzemi üzemviteli alátámasztása«, »Magyarország közgazdasága és pénzügyei a Magyar Nemzeti Bank jelentéseinek tükrében« stb.

A munkaversenyek, a szakoktatás, a könyvelés és az adminisztráció problémái, a számlakeretek és az üzemi könyvelés, az iroda- és üzemszervezés kérdései mind olyan fontos és nagyhorderejű dolgok, melyekkel a lap minden számban találkozunk. Közli a Gazdaság ezenkívül az Országos Számvetéi Bizottság elvi határozatait és számviteli tájékoztatóit, a hites könyvvizsgálói és a mérlegképes könyvelői képesítővizsgák feladványait, valamint a legújabbban megjelent bel- és külföldi szakirodalom ismertetését és kritikáit.

S. N.

Május 22-én rendezti az M. T. E. Természetbarát Szakosztálya szokásos évi találkozó turáját a kevelnyergyi menedékházhoz.

Ez alkalommal a következő tiszteletdíjat vezetjük:

1. Csillaghegyről: szombaton délután, találkozás 16.30, margithi HEV. Vezető Moli.

2. Óbudáról: találkozás vasárnap reggel 8 órákor Bécsi-út és Vörösvári-út sarkon. Vezető Hirschler István.

3. Budakalászlóról: találkozás vasárnap reggel 7.30-kor margithi HEV. Vezető Gül Sándor.

4. Hűvösvölgyből: találkozás vasárnap reggel 7-kor Széll Kálmán-terén. Vezető Kálmán Imre.

Ezenkívül autóbussz Borosjenőre a Bécsi-út és Vörösvári-út sarkáról szombat d. u. 17, 18.10 és 19.30-kor, továbbá vasárnap reggel az újságban később közlendő időpontokban.

Kultúrmisszió!

Élelmiszerellátásról és ásványvízről a rendezőség gondoskodik.

Magánalkalmazottak Lapja
A Magyar Magánalkalmazottak Szabad Szakszervezetének Közlönye
Felelős szerkesztő:
K. Horváth Rózsa

Felelős kiadó: Köves András
Szerkesztőség:
Budapest, VI., Jókai-utca 6.

495403. — Athenaeum Nyomda N. V.
(Fv. Soproni Béla)

Szavazz a Népfontra, békére szavazol!